

MARC MARTÍ

CONTRACORRENT

Ramon Pardina

«Millor no dependre de Viagra ni Prozac, però si haig de triar, la Viagra és més saludable»

Ramon Pardina (Barcelona, 1977) va presentar divendres a la Llibreria 22 de Girona *L'home més feliç del món*, llibre amb què va guanyar el premi Joaquim Ruyra de narrativa. Són nou relats farcits d'ironia sobre la felicitat, la felicitat, el procés de fer-se gran i altres petites qüestions. Potser les úniques que en realitat importen

■ És conscient que amb un títol així més d'un pensarà que ha escrit un llibre d'autoajuda?

■ Sí, per això vaig escollir una portada [un cowboy cavalcant una pindola] que deixés clara la ironia del títol.

■ I si malgrat això un lector li pregunta la recepta de la felicitat?

■ Li diré que ningú la sap.

■ L'home més feliç del món és Zapatero, Nacho Vidal o vostè?

■ En Zapatero segur que no, pobre (riu).

Té pinta de passar-s'ho força millor en Nacho Vidal. Ara bé, jo a una persona que veig feliç en tot el que fa és en Piqué.

■ Va dir Leopardi que la felicitat està en la ignorància de la veritat.

■ (Sospir) Home, en part sí. Del que em vaig adonar una vegada acabats els contes d'aquest llibre és que són més aviats pessimistes però sempre deixen una porta mínimament oberta a la felicitat. Fins i tot en una vida grisa i trista sempre hi ha ni que siguin uns segons de felicitat.

■ S'ha trobat mai en un ascensor un nen que va amb la seva mare, se'l miri a vostè i li digui: papa?

■ Doncs sí. L'escena aquesta que surt al llibre realment em va passar a mi.

■ No deu ser el pare de debò?

■ No, no. De fet tinc por que el llibre arribi a les mans del meu veí i sàpiga el que va passar. Quan me'l trobo a l'escala no sé quina cara posar. Ell no sap que he escrit un conte on surt el seu fill.

ESCRIPTOR I
GUIONISTA

«Tinc por que el llibre arribi a mans del meu veí i sàpiga què va passar a l'ascensor»

► Ramon Pardina ha volgut reflectir als seus contes que fins i tot en una vida grisa i trista sempre hi ha, ni que siguin uns segons, de felicitat

ENTREVISTA DE
Albert Soler
GIRONA

■ En un altre conte surt en Teo. El pobre ja té 40 anys i encara va al zoo?

■ He, he, vaig calcular que deuria tenir més o menys la meua edat, i vaig projectar sobre ell la meua vida. Sobretot el sentiment de pèrdua de la infantesa, una època en què ets feliç, tot encaixa i tot surt sempre bé.

■ Emprenya, fer-se gran?

■ Home, m'emprenya veure'm més cabells blancs cada dia. Sí, realment fer-se gran costa. A partir dels trenta tot va molt de pressa.

■ Quan vas fent anys és millor dependre del Prozac o del Viagra?

■ L'ideal seria no dependre d'un ni altre. Però si haig de triar quasi prefereixo el Viagra, que és molt més saludable.

■ La pregunta idiota per a un escriptor: què l'inspira a vostè?

■ Sovint les petites anècdotes de la vida quotidiana convenientment deformades i exagerades, com l'anècdota de l'ascensor. O una frase escoltada en una obra de teatre, per exemple, que dona títol al conte *Després dels títols de crèdit*. Petites coses.

■ I el casament d'una aristocrata de més de 80 anys que sigui portada als mitjans més importants?

■ He, he, jo sóc partidari de les coses més petites. La història d'un personatge tan mediàtic i amb tants diners no m'interessa gaire. Prefereixo les petites anècdotes, ja que al final es converteixen en representatives d'altres realitats més àmplies.

091011

PAPER DE
DIUMENGE

Francesc Cruanyes

► fcruanyes@lletranet.com

UNA MAR DE DISSENY

Un dia d'aquests la retro que comanda la llei de costes deixarà neta de construccions l'ampla platja de l'Empuriabrava. Se'ls ha acabat la concessió, diuen, i feta la llei, xiringuito a terra. El següent pas seran les terrasses de Cadaqués que ocupen espai de domini públic, vora mar. Màquina i avall. I si executem amb mimètica autoritat la normativa que emana dels despatxos, aviat veurem convertides en runa les barraques de pescadors que encara s'aguanten en les cales de la nostra costa més verge. Fora tot! Els directors generals es faran una foto i tot un estol d'integristes del medi brindaran amb gots de plàstic, cofois.

Llavors, quan tot estigui superprotegit, l'autoritat marina plantarà boies sostenibles al llarg del litoral. Del peatge no en parlem. Hauré foragitat el llagut pom-pom perquè contamina i convidarem els aristòcrates de la mar a fondejar ecològicament. I tindrem la postal perfecta. Cobrarem taxes, inventarem parcs naturals de museu. Gaudirem de l'horitzó com si fos un audiodisvisual.

Mentrestant, la filera d'edificis que fa ombra a les platges no es mourà ni un mil·límetre. Els ports multiplicaran els amarratges, els hotels de cinc estrelles s'endinsaran com un maremàgnun de cobdícia. Què ha passat a la Barceloneta? Què passarà, aquí? Quioscos de disseny, dutxes de bandera blava. Pèrdua de tota identitat.

Que n'hem fet, de disbarats, és una evidència. Però en mar ningú no gosa matar allò que és més gras. Costa menys castigar la tradició innocent que fer volar amb dinamita determinats hotels i apartaments que es mofen del paisatge. I tots tan contents!

LLOGUEM COBERTES
DE NAUS PER ENERGIA SOLAR FOTOVOLTAICA

www.ses-energia.com
972 64 08 94

TANCAMENTS D'ALUMINI

872 47 61 27
www.ortmetal.es

ANGEL MIR

Porta Seccional Sandwich ATlida (model: FGD-RFR)
Mides 3000 cm. x 2200 cm.
Rai: 5010 Blanc Fanel 40 mm.
Preus:
- Manual
- Automàtica amb 2 emissors
Per més informació
www.angelmir.com | info@angelmir.com
902 440 620 | 902 440 630

Cap a nova rehabilitació una rehabilitació?

Info:
T. 972 908 165
www.abdca.cat

Dapecsa
ISOGRUP SL

Estructures i serralleria

Plaça de Sant Joan, 2
17145 LA CELLERA DE TER (Girona)
Tel. 972 420 114
Fax 972 424 509
A/e: info@dapecsa.com
www.dapecsa.com